

THE WOLVES ALWAYS COME AT NIGHT

Direcció: Gabrielle Brady **Guió:** Gabrielle Brady, Davaasuren Dagvasuren, Otgonzaya Dashzeveg **Països:** Mongòlia, Austràlia, Alemanya **Durada:** 95 min **Any:** 2024 **Gènere:** Documental **Interpretació:** Documental, Davaasuren Dagvasuren, Otgonzaya Dashzeveg **Música:** Aaron Cupples **Fotografia:** Michael Latham **Distribuidora:** CinePhill
Versió original en mongol, amb subtítols en català

SINOPSI

Després d'una devastadora tempesta de sorra al desert de Gobi, una família de pastors mongols es veu forçada a ocupar un assentament a la perifèria superpoblada i hipercontaminada de la capital, on s'han d'adaptar a un mode de vida desconegut. (FilmAffinity)

CRÍTICA

16/09/2024 - L'oda a la pèrdua de la cineasta de documentals híbrids Gabrielle Brady és un commovedor treball col·lectiu ambientat a la Mongòlia rural

Què és un pastor sense els animals? Aquesta pregunta retòrica xiuxiuejada a la còmoda ger (una tenda de campanya nòmada mongol) travessa a **The Wolves Always Come at Night**. És el segon llargmetratge de la directora australiana **Gabrielle Brady**, estrenat a la secció Platform del Festival de Toronto. La pregunta la planteja i la formula en Daava (**Davaasuren Dagvasuren**), un home jove que anticipa un gran canvi a la seva vida i a la de la seva família: la seva dona Zaya (**Otgonzaya Dashzeveg**) i els seus fills. D'acord amb el seu enfocament híbrid i col·laboratiu, Brady treballa amb tots dos, oferint-los una manera d'explicar la seva història, compartint el dolor indescriptible pel que han perdut, de manera cinematogràfica.

Fa 15 anys, Brady treballava com a productora de televisió a la cadena nacional mongola, quedant-se al camp amb les famílies pastores. Allí, va escoltar històries sobre els llops de la zona, figures duals que engloben tant l'animal respectat com el depredador, i que suposen una amenaça per a l'aliment de les persones. Com a les faules, els llops a la seva segona pel·lícula no són exactament el que un espera. **The Wolves Always Come at Night** descriu una intensa tempesta de sorra (un zud) que priva en Daava i la Zaya del seu salvavides, de la seva relació segura amb la terra i de la tradició de pasturatge de llargues generacions que sempre els ha mantingut arrelats, de manera gairebé sagrada. En el desenvolupament de la pel·lícula, la família opta per traslladar-se a la ciutat a la recerca de feina, una decisió presa amb el cor encongit, i la pena que comporta se sent a través de la pantalla. Les preses panoràmiques del desert, en calma i tempesta, i les lentes panoràmiques ens conviden a respirar aquestes imatges, perquè també les puguem enyorar, igual que ho fan els personatges.

Arran d'això, la família es muda de l'aparentment interminable Bayanhongor als afores d'Ulan Bator, on s'està formant lentament un districte ger. Un assentament de iurtes per a molts antics pastors, sense electricitat. Ara s'han d'adaptar al nou entorn on el formigó de les parets properes sembla una presència tan dura quan es mostra de prop. El canvi climàtic té una responsabilitat directa en aquestes onades de migració urbana a Mongòlia, i encara que la pel·lícula ho testifica en la seva poderosa forma documental, els seus elements artístics (la impressionant cinematografia i el subtil ús de la música i el so) acosten l'espectador a les experiències viscudes per una família. No és estrany que Dagvasuren i Dashzeveg figurin entre els coguionistes de la pel·lícula juntament amb Brady, i que el maneig de la càmera de **Michael Latham** s'adapti meravellosament a l'escala i les textures dels paisatges.

El primer llargmetratge de Brady, *Island of the Hungry Ghosts*, ja va ser una bona carta de presentació, i va guanyar premis a Tribeca, Visions du Réel i IDFA, entre d'altres. És meravellós veure la directora seguir endavant amb els seus compromisos de col·laboració creativa amb gent (mai només "subjectes" de documentals) i permetent-los un espai per transformar les seves emocions i les seves silencioses pèrdues en llenguatge visual, tant davant de la càmera com en qualitat de coguionistes.

Savina Petkova – cineuropa.org